

Грабчо.

Нѣма никакво съмнѣніе; тя е безъ друго. Пижете, господине комисарю, запишете добръ свидѣтелството на готвачътъ ми. О Боже! Кому да ся повѣри члѣкъ за напредъ? Ни една клятва не трѣба вече да вѣрваме; и чини ми ся, подиръ това, чп мога и азъ самъ себе си да открадна.

Кольо, Грабчу.

На го чп иде. Не му казвайте чп азъ ви обадихъ

СЦЕНА ТРЕТЯ.

ГРАБЧО, КОМИСАРИНЪ, СТОИЛЪ
КОЛЬО.

Грабчо.

Ела по насамъ! Ела да исповѣдашъ най черното дѣло, най ужасното претж-
пление, най голѣмото злодѣйство отъ всички ошія, които сж ся чули и видѣли на свѣтътъ.

Стоилъ, прибранъ.

Какво желаете, господине?

Грабчо.

Какво, предателю, не ли тя е срамъ за злодѣйството ти?

Стоилъ.

Какво злодѣйство?